

DAGBØGER

RØDKILDE GYMNASIUM
2019

Forord

Hvorfor ser pedellen, Jimmy, altid så fortravlet ud?

Hvad laver rektor egentligt i løbet af en skoledag?

Hvordan oplever en dreng i 1.g de enkelte lektioner i sin skoledag?

Disse og mange andre spørgsmål bliver besvaret i dette hæfte, hvor repræsentanter for elever, lærerne og skolens tekniske og administrative personale har skrevet en dagbog over en helt almindelig skoledag i januar 2019.

God fornøjelse!

Lars Joen Jensen

Rektor

Vågner ved mobiltelefonens alarm. Klokken er 6:15. Det blev en anelse sent i går, inden jeg kom i seng pga. bestilling af familiens sommerferie, som krævede at pas, visumregler, anbefalede vaccinationer og andre forhold, der skulle tjekkes, inden vi kunne tage den endelige beslutning. Tanken om at kunne snooze for en stund er derfor meget tillokkende. Jeg tager mig dog sammen, da min mand er begyndt at gøre sig klar til den daglige morgengåtur med hunden Luna og beslutter at gøre ham selskab.

Så op og i gummistøvlerne, ned gennem haven og af sted i mørket med en begejstret hund, der småbjæffer i ren eufori.

Hjemme igen bliver tre trætte piger vækket på skift. Og langsomt påbegyndes alle familiens forskellige rutiner. Cirka kl. 7:10 er vi nogenlunde samlet i køkkenet, hvor vi kan spise morgenmad sammen. Da den næsten obligatoriske havregrød er spist, skal vi tilbage til alle vores forskellige gøremål, og imens jeg stryger min skjorte, tænker jeg dagens program igennem. Den mentale gennemgang får heldigvis gjort mig opmærksom på, at jeg skal huske at få lagt en mappe i min arbejdstaske, som jeg havde taget med hjem fra mit kontor i går. Får den derefter hurtigt lagt i tasken, så den ikke bliver glemt oveni alle morgenens mange gøremål.

Ankommer til Rødkilde ved cirka kl. 7:45. Jeg havde egentlig planlagt, at jeg ville cykle så meget som muligt med den korte afstand fra vores hjem og til Rødkilde, men må jo indrømme, at det ikke går særligt godt med den hensigt. Jeg håber dog, at jeg til foråret kan begynde at benytte cyklen lidt mere. Siger godmorgen til administrationspersonalet, som sidder i forkontoret. Lehna har være forudseende og låst døren til mit kontor op. Jeg kommer ofte med hænderne fyldt med tasker, mapper og andet, så jeg værdsætter, at hun sparer mig for at skulle gennemrode tasker og andre lommer for at finde nøglebundet frem.

Går rundt til de forskellige kontorer på administrationsgangen og siger godmorgen, inden jeg griber min kaffekop og går op mod lærerværelset. Det bliver til mange ”godmorgner”, imens jeg går op mod lærerværelset.

Efter kaffekoppen er blevet fyldt på lærerværelset, og der er vekslet ord med flere på lærerværelset, sætter jeg kurs mod lok. F11, hvor jeg skal til møde med Koordinationsudvalget. I udvalget sidder en gruppe lærere samt ledelsesgruppen. Vi skal på mødet arbejde med Rødkildes nye strategi, som skal vedtages i løbet af foråret. Som led i strategiprocessen skal der holdes møder med alle de forskellige personalegrupper på Rødkilde samt Elevrådet, så alle får mulighed for at give input.

Vi slutter mødet lidt tidligere end normalt, idet der i dag er Fællesmøde. Der er mange rigtig gode traditioner på Rødkilde Gymnasium, og én af dem er det ugentlige Fællesmøde. I dag er der særligt fokus på det kommende Vinterbal, hvor de sidste hjælpere skal findes. 2.m er værterne, og de har også arrangeret et indslag. De gør det rigtigt godt, så mødet bliver som det gerne skulle være dvs. både informativt, men i høj grad også fællesskabsskabende.

Efter Fællesmødet kommer et par elever forbi mit kontor. Den ene har et god idé til et arrangement, som skal afholdes i løbet af foråret, og den anden vil gerne snakke med mig om et møde, som vi begge skal deltage i. Jeg har også et statusmøde med én af lærerne, og så får jeg lige arbejdet med et par bilag, som skal færdiggøres til ledelsesmødet om torsdagen. Efterhånden begynder maven at knurre, så efter møder og arbejde foran computeren er det blevet tid til frokost. Jeg køber i dag, som altid, min frokost i kantinen, hvor jeg også lige får en snak med kantinepersonalet. Lis og jeg får også talt lidt om Vinterballet, som skal afholdes på fredag og betyder en masse forberedelse for mange og deriblandt kantinen.

Efter frokostpausen er jeg rundt og hilse på fire forskellige klasser. Jeg er dog stadig noget rundforvirret, når det gælder lokaliseringen af de forskellige klasseværelser, så jeg får rendt lidt frem og tilbage på gangene, men får til sidst hjælp af nogle elever og kommer til de rette klasser. Jeg er i denne ombæring rundt ved alle 2.g og 3.g klasserne. I starten af skoleåret var jeg rundt hos 1.g'erne. Der er mange forskellige spørgsmål fra klasserne, og jeg synes, at vi får nogle gode snakke. Det slår mig, hvor glade vores elever er for hinanden og det fællesskab som findes på skolen. Det skal vi værne om og ikke tage som en selvfølge.

Dagen går hurtigt og inden jeg får set mig om, så er klokken blevet 16:00, og jeg haster op i lokale F02. Jeg har inviteret bestyrelsen for "Vejle Fjord og Ådal" til at afholde møde på Rødkilde. Jeg

sidder som formand for bestyrelsen, hvilket bevirker, at jeg styrer mødets drøftelser. Mødet handler primært om de forskellige projekter, som bestyrelsen i 2019 skal arbejde med, og det slår mig, hvor mange spændende projekter og ikke mindst mennesker med stor entusiasme for området, som både deltager i mødet, men også er en del af de forskellige aktiviteter rundt omkring i lokalområdet.

Da mødet slutter kl. 19:00 får jeg snakket lidt med de forskellige medlemmer af bestyrelsen, inden jeg iler hjem til familien. Jeg træder ind ad døren næsten på samme tidspunkt som min mellemste datter, der kommer hjem fra svømmetræning. Min mand har lavet mad, og de har ventet med at spise, så vil alle sammen kan sætte os sammen. Snakken går rundt om bordet, hvor mange har noget at fortælle, og ikke mindst morgendagens logistik lige skal ordnes. Det er min tjans at bringe vores ældste datter til løbetræning i Viborg næste dag, så der skal koordineres afhentning og ikke mindst: Hvem tager sig af morgendagens aftensmad? Til sidst skal der lige bestilles badehætter med navn til vores mellemste datter, og hun brokker sig over, at hun trak nitten med forældre, der havde en forkærlighed for dobbeltnavne.

Endelig slår jeg mig ned i sofaen. Efter lidt zappen rundt mellem forskellige TV-kanaler finder jeg computeren frem og får besvaret nogle af de mails, som jeg ikke helt nåede i løbet af dagen.

Er træt, da jeg lægger hovedet på puden, men når lige at tænke: ”Hvis ikke jeg skulle af sted til Viborg umiddelbart efter arbejde, så havde jeg helt sikkert i morgen cyklet til Rødkilde...”

Kristine Kortnum

En ung lærer

06:05 Jeg har sovet en hel nat uden at blive vækket! Hold da op, tænk at det kan føles sådan at vågne af sig selv efter en hel nats søvn. Jeg skynder mig at sende en jubel GIF til min mand og fortæller, at begge unger har sovet igennem hele natten.

06:20 Dagens portioner af havregryn og havregrød fortæres i godt humør. Min datter har havregrød i hele hovedet og får i en hurtig bevægelse også sat dagens frisure med en klat havregrød. Dagens første undervisningstime finder også sted nu. Min søn på tre år er meget interesseret i fysiologi - eller i hvert fald i hvordan maden kommer fra munden og ned i maven. De sidste par morgener har jeg forsøgt at svare korrekt og i børnehøjde på spørgsmål som "Hvad er der nederst i maven?", "Kommer maden helt ned i fødderne?" og "Hvad gør tarmene så?".

07:40 Nu i fuld fart på cyklen på vej på arbejde. Begge unger er afleveret med succes. Den mindste fandt en LEGO zebra i vuggestuen, og den store fandt en kammerat og gik i gang med at lege med biler, så nu kan jeg med god samvittighed tage på arbejde.

Jeg elsker mine cykelture til arbejde, selvom det er koldt for tiden. Her kan jeg lige bruge tiden til at tænke dagen igennem. Hvilke timer skal jeg have i dag, og hvad skal jeg nå i mine mellemtimer for at dagen kommer til at forløbe bedst muligt.

Jeg hedder for resten Signe og er 29 år, har to små børn og en mand. Derudover har jeg arbejdet på Rødkilde Gymnasium i lidt over et halvt år efterhånden.

08:10 Så er dagens første arbejds-kop-kaffe afhentet ved kaffemaskinen, og jeg er kommet ned på kontoret, som jeg har helt for mig selv her i første lektion. Jeg sætter Spotify i ørene og "Pop til arbejdet".

Mine børn har været syge de sidste på dage, og allerede nu har tre af mine kollegaer spurgt om mine børn var blevet raske igen. Det er sgu da rart. Det er dejligt at være på en arbejdsplads, hvor der også er mere interesse i hinanden som kolleger, end bare hvad vi går og laver på gymnasiet. Jeg er også ved at have styr på alle navnene på kollegerne efterhånden. Lige nu er SRP-rette processen i fuld gang, og endnu engang er det fantastisk at kunne trække på "Gode-rutinerede-kollegaer-banken" og få gode råd både i forhold til faglighed og til, hvordan jeg skal strukturere min tid bedst for ikke at køre fast i retteprocessen.

09:50 Eleverne er kommet godt i gang med deres test på nettet. Vi kom sent i gang i dag. Der var fællesmøde, hvor det meste af informationen omhandlede det forestående vinterbal. Den sidste information skulle gives både til 3.g'erne, men også de mange hjælpere, som skal få aftenen til at glide. Fællesmødet sluttede med en lang Kahoot, som min tålmodighed ikke kunne holde til. Det er nogle gange en smule frustrerende med de her fællesmøder, som trækker ud på baggrund af et klasseindslag, der måske ikke er helt gennemtænkt/planlagt. Nå, men nu er det test. Det er sjovt at kigge ud over klassen og tænke over, at det trods alt ikke er mere end 12 år siden, jeg selv var i deres sko. Jeg kan ikke huske, om jeg nogensinde har haft så mange spørgsmål til betydningen af en matematiktest, som 1.g'erne havde i dag. Jeg bruger test-tiden på at rette en aflevering fra en elev, der har afleveret en måned for sent, og så må jeg hellere komme videre med at forberede noget af materialet til det næste forløb. Jeg er i gang med at lave et forløb selv sammen med en kollega. Det er fedt at have mulighed for at sætte nogle af sine egne idéer sammen til et forløb.

10:35 Eleverne er færdige med testen, og de får for en gangs skyld tidligere fri. Det er godt nok stik imod alle mine principper at stoppe så meget før tid, men det skal også give mening at holde på eleverne, og de har trods alt arbejdet koncentreret i en time, det er vel mere end godkendt i en matematiktime :-)

11:55 Mellemtime: Dagens 4. kop kaffe står og dufter skønt på kontoret. Jeg havde rester med fra aftensmaden i går på madpakken - den bedste slags madpakke! Det var en hyggelig frokost, hvor samtalen kom ind på alt fra semifinaler håndbold, blendere, vinterbal og SRP. Mellemtimen skal fra nu af bruges til at gøre forløbet til 1. g færdigt.

13:05 Mit 3. g-hold er godt selvkørende. De var ikke helt så forberedte til timen i dag. De skulle lave nogle små præsentationer af beviser, som de lavede i 2. g. Det er lidt underligt sådan at skulle overtage et hold, som har haft en anden matematiklærer i 2 år. Selvom matematik er matematik, så er der mange forskellige måder at formidle stoffet på. Efter de knap så forberedte beviser fra eleverne fik jeg gennemgået det, jeg skulle på tavlen, og eleverne fik arbejdet med opgaverne. Man kan godt mærke på sådan et 3.g hold, at de har været i gang i gymnasiet i snart tre år i forhold til 1.g'erne. Der er en ro over dem på en anden måde, og de har også en anden indstilling til, at deres

egen læring er et samspil mellem læreren og eleverne og ikke som udgangspunkt kun lærerens ansvar.

14:10 Jeg fik lige sat en test i gang på nettet, hentet et stykke papir på kontoret og snakket med et par elever, inden timen startede. Eleverne er i godt humør, og det er jeg også. Det der med sammenhængende nattesøvn er måske slet ikke så tosset :-). Eleverne arbejder godt selv. Jeg elsker de timer, hvor eleverne arbejder engageret i mindre grupper, og hvor jeg har tid til at komme rundt og snakke med dem alle sammen. Det her hold er lige startet på et forløb om historisk matematik. Jeg synes selv, at forløbet er blevet meget godt, men jeg kan godt se, at nogle af eleverne kæmper lidt med at se en mening med, hvorfor de skal lære det. Det må jeg lige tænke over, inden jeg skal ind og lave det i den anden 1.g klasse om et par dage.

18:50 Så er begge unger puttet, og fra nu af foregår det meste af aftenen på sofaen. Efter arbejde cyklede jeg op for at hente ungerne. Jeg smuttede forbi REMA og købte en pakke skinkestrimler (Så kunne maden fra i går godt strækkes til en aften mere) og en pose chips til aftenens håndboldkamp. De dage, hvor aftensmaden består af rester, er bare bedre. Der er tid til at lege lidt med ungerne, når vi kommer hjem. I dag stod den på junior UNO med min søn, imens min datter sad og tyggede sig igennem noget melon, så hun ikke stjal kortene fra os. Hvis nogen tror, at UNO går ud på at komme af med sine kort, kan de godt tro om. Det bedste er at få en papegøje, så man kan få lov til at springe den anden spiller over.

Jeg tog et dejligt, ekstra langt bad for at få kulden fra cykelturen helt ud af kroppen (og der er helt ro fra børn og mand, når man er i bad, og det er jo heller ikke så skidt en gang imellem).

Ungernes dag sluttedes af på sædvanlig vis med henholdsvis en sutteflaske og en omgang Paw Patrol, hvor Borgmester Godglad blev reddet endnu engang af de dygtige vovser.

Nu er det så tid til lidt voksen ro, så jeg smækker benene op i sofaen og finder strikketøjet frem og ser lidt Big Bang Theory i en halv times tid, inden timerne til i morgen skal planlægges helt færdigt. Den sidste planlægning og indberetning af en masse administrative ting foregår med 1. halvleg af håndboldkampen mellem Danmark og Sverige i baggrunden.

22:45 Så har Danmark vundet, og vi er i semifinalen! Den sidste del af kampen blev set på iPad i sengen, så jeg lige kunne få det sidste med. Det er tid til status på dagen:

1 styks hel nats søvn

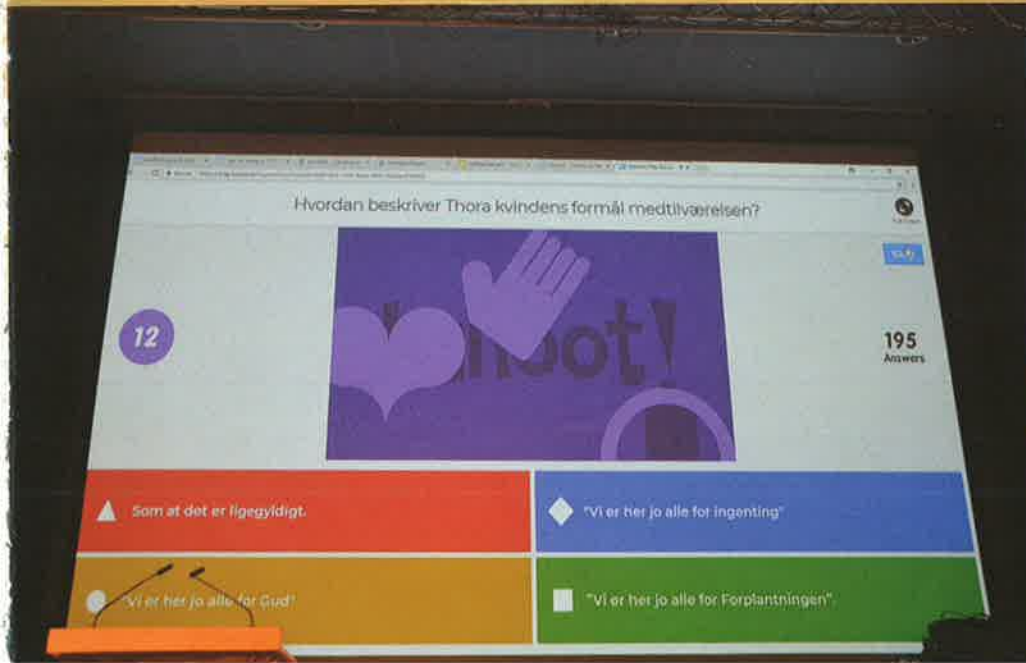
6 kopper kaffe

3 velfungerende lektioner, hvor humøret var højt hos både elever og mig selv

9 timers indregistreret arbejde i Lectio.

Endnu en almindelig, dejlig hverdag.

Signe Kjempenes

En dreng i 1.g

“Ding-ding-ding”, mit vækkeur ringer. Tiden siger 6.30. Puha! Det er tidligt. Jeg har kun nået at sove knap seks timer. Jeg formår lige at række min arm op i vindueskarmen og snooze vækkeuret. Jeg falder i en virkelig dyb søvn igen...

Døren går op. Det er min far. Jeg har sovet over mig. Igen! Min morgen bliver nu travl, ligesom den altid plejer!

Det er bidende koldt i dag. Jeg står og venter på bussen, ligesom jeg gør hver evig eneste morgen. Bussen er forsinket, Igen igen... Vi står rigtig mange mennesker og venter på den skide bus! Kulden kryber stille og rolig ind under huden på mig. Jeg kan se lyset forude - Lyset fra det store skrummel af en bus.

OH! Det var en fantastisk følelse at komme ind i bussen og bare mærke varmen bore sig ind i mig. Vi holder i et lyskryds. Der er rødt. Jeg kigger ud af vinduet og får øje på en kat. Det vil egentlig være meget lettere at være kat - Ingen afleveringer, ingen lektier, ingen bekymringer. Det bliver grønt, og bussen accelererer ud i krydset. Mit blik falder på telefonen. Der ligger en besked fra Lectio. “Yes, aflyst modul” tænker jeg først, inden jeg indser, at det er den sædvanlige besked “Dagens menu”...

Dagen starter heldigvis stille og rolig ud. Lige hvad jeg har brug for. Jeg er knap nok vågnet endnu. Jeg skal bare læne mig tilbage i de dejlige, bløde biografstole inde i biografen og nyde en god, gammel, dansk film. Jeg vil ikke udelukke, at mine øjne lukkede sammen et par gange. Valgfag, som f.eks. mediefag, er tit et afbræk i en meget ensartet skoledag. Vi er vant til at have undervisning med de samme elever og lærer. Så man nyder lige mødet med andre elever. Pludselig lyder klokken på hele skolen. Vi ved allesammen hvad det betyder. FÆLLESMØDETID! Gulvet buldrer under os - flere hundrede elever vandrer ned mod Festsalen...

Festsalen er enorm. Her er plads til alle skolens ca. 800 elever. Hver klasse har sin egen sæderække. Vi ”puttere” sidder på de forreste rækker, mens de kæmpestore 3.g’ere sidder bagerst.

Vi har fællesmøde en gang i ugen, og klasserne skiftes om at stå for det. Denne onsdag er det 2.m’s tur. Som altid starter rektor ud med at tale. Hun taler lidt omkring, hvad der lige er sket, men ikke mindst om hvad der venter os - Nemlig vinterbal... Vinterbal er en gammel tradition på Rødkilde, som har gået igen igennem generationer. Man kan mærke spændingen fra 3.g’erne helt ind i hjertet. Man kan se nervøsiteten i øjnene på dem. Men ikke mindst, så kan man se glæden springe ud af

dem. “Intet vinterbal uden hjælpere” lyder det fra Bodil Brun. Desværre har jeg ikke mulighed for at hjælpe til, men jeg er sikker på at de får en skøn, smuk og storartet aften alligevel...

Fællesmøderne kan sommetider være pisse kedelige og meget ensartede, mens de andre gange kan være vildt sjove. Det handler især om, hvilket indslag den givne klasse har fundet på. I dag har 2.m fundet på at lave en Kahoot om alt fra skolen til trick-spørgsmål.

Fællesmødet går ind i vores 2. modul, men så får vi også franarret vores pause.

Skolen er rigtig stor. Sommetider kan det være svært at finde rundt, for så har vi undervisning i den ene ende af skolen og andre gange i den anden ende. Men selvom skolen har denne ubegribelige størrelse, udvises der ikke galla-pomp, men snarere en jysk jordnærhed i dens atmosfære.

De næste moduler er dansk, engelsk og matematik. De finder alle sted i vores “klasseværelse”, hvor vi har de fleste undervisningstimer.

Undervisningen i gymnasiet er meget anderledes i forhold til undervisningen i folkeskolen. Dansk, som vi har i 2. modul, er helt anderledes fra folkeskolen. I dag skal vi analysere den gode gamle danske nationalsang, som i år runder de 200 år.

Vores kendskab til litteraturen stammer fra folkeskolen, hvor vi læste en hulens masse tekster. Men i gymnasiet arbejder vi på en helt anden måde. Vi går MEGET mere i dybden med tekster. Vi gennemarbejder hver enkel tekst, hvilket giver en helt anden forståelse, end det overfladiske skidt vi fik ud af teksterne i folkeskolen.

På samme måde er engelskundervisningen også forskellig fra folkeskolen til gymnasiet. Alt, som i ALT, undervisning foregår nu på engelsk, hvilket jeg bestemt synes er helt fair. Engelsk i folkeskolen går ud på, at vi skal lære sproget. Det er her vi lærer, hvordan vi snakker og bruger sproget. Mens engelsk i gymnasiet tager udgangspunkt i, at man kan tale sproget uden problemer, hvor man så bygger oven på ens engelsksprogkundskaber. Engelsk bliver vigtigere og vigtigere for os, idet vi bliver mere og mere internationale. Derfor er det også et fag, som betyder utrolig meget i gymnasiet.

I øjeblikket har vi om 2., 3. og 4. grads polynomier i matematik, hvilket vi aldrig nogensinde har hørt en anelse om i folkeskolen. Det er bare et ud af rigtig mange eksempler, som viser, hvor højere et niveau matematikundervisningen foregår på i gymnasiet. Jeg føler egentlig at rigtig mange ikke lærer nok matematik i folkeskolen. De når ikke at blive klar til det høje niveau i gymnasiet, hvilket virkelig er en skam.

Generelt er undervisningskvaliteten i gymnasiet i alle fag klart højere, og man skal ikke undervurdere ens medstuderende, fordi de går nemlig i gymnasiet, fordi de VIL. I gymnasiet ligger ansvaret på en selv, og det er ens eget ansvar at følge med, tage notater og forberede sig til hver time. Anderledes fra folkeskolen, hvor ens egen mening var guld værd, skal man nu både kunne argumentere og inddrage kildemateriale. I gymnasiet skal man altså læse op på ALT, man får udleveret og lære at formulere sig bare nogenlunde kohærent, ellers styrter man til jorden som en akademisk Ikaros.

Da jeg har en samfundsfaglig studieretning, er jeg med i en konkurrence, kaldet SamfCup. Her har vi muligheden for at "tænke ud af boksen". Vi skal komme med en banebrydende teknologisk ide, som kan gøre hverdagen lettere. Det er vildt fedt at gymnasiet arrangerer disse anderledes ideer, så alting ikke bliver så gråt og kedeligt.

I dag har vi så finale i 5. modul, hvor vi skal rundt og se alle de andres ideer. Der er sørme mange ideer. Også mange interessante, innovative ideer. Finalen skal afgøres af vores begavede borgmester, Jens Ejner Christensen. Spændingen fylder hele salen, da han skal til at offentliggøre sit valg. Og vinderen bliver... En selvsortende skraldespand. En virkelig kreativ ide.

Skoledagen i dag har virkelig været lang. Jeg er træt som en gammel malkeko.

De lange dage er virkelig hårde at komme igennem. Jeg bliver ALTID ukoncentreret i 5. modul. Mine tanker er helt væk fra undervisningen.

Men endelig... Tiden siger nu 15.25. Vi har fri! Nu har jeg et kvarter til at komme ned på banegården for at nå mit tog. Sommetider er jeg nødt til at løbe, hvis jeg er for langsom til at komme afsted fra gymnasiet.

Jeg er først hjemme ved en fire-tiden. Jeg skal, som altid, have min eftermiddagslur, inden jeg overhovedet fungerer igen. Jeg falder i en virkelig dyb søvn.

Jeg vågner pludselig. Min far kalder. Vi skal spise. Jeg føler næsten det er morgen, og at jeg lige er stået op. Jeg er meget forvirret. Men jeg er godt nok også blevet sulten.

Efter maden tager jeg mig et dejligt varmt bad. Lige hvad jeg trænger til efter en hård dag.

Musikken drøner ud af højttaleren inde i badet. Jeg står derinde i rigtig lang tid og nyder bare dråberne, som løber ned over min hud.

"Godnat" siger jeg til mine forældre, inden jeg fortsætter ind i sengen. Jeg tjekker min Lectio inde i sengen. Hvad mon jeg har for til i morgen? "Åh nej" tænker jeg, både historie og engelsk. Mine

lektier bliver næsten altid lavet inde i min seng, lige inden jeg skal sove. Jeg er simpelthen for træt og brugt til at lave dem inden. Det er først her min hjerne er parat efter en virkelig hård skoledag. I aften tager det heldigvis ikke så lang tid. Nu er jeg også klar til at sove og klar til en ny dag i morgen - Godnat...

Jeppe Møller Skjødt

Pedel

Vækkeuret ringer, som sædvanligt her i vinterhalvåret, kl. 5. Nattefrosten er over os, og jeg kan se, temperaturen kræver en forebyggende saltning af parkeringspladsen på skolen, så jeg starter vores lille traktor, så snart jeg ankommer til Rødkilde kl.6. Den næste halvanden time går med at sikre, at elever og lærere kan ankomme trygt.

Inde på skolen kontrollerer jeg, at der er varme nok på i alle lokaler via min oversigtsskærm, men en pumpe kræver alligevel en justering på grund af det ekstra pres i disse dage, så det skal ordnes nu – med det samme.

Kl. 8 holder vi det daglige pedel-møde på mit kontor, og dagens arbejdsopgaver fordeles. Vi er i gang med et større rengøringsarbejde; elevernes tyggegummi skal skrubes af samtlige ca. 1180 skoleborde, så nu skal vi lige aftale, hvilke lokaler, der står for tur i dag.

Telefonen ringer; der er problemer med en projektor, så vi må i al hast lave de sidste aftaler, så jeg kan tage hånd om problemet. En hurtig fejlsøgning viser, at ”nogen” har fjernet en ledning, så det er heldigvis nemt at løse. På vej tilbage griber en lærer fat i mig; der mangler lyd i F17. Endnu en fejlsøgning, men denne gang var computeren indstillet forkert.

Nu er tiden inde til at få skruet op for varmen i Festsalen, i dag har vi det ugentlige fællesmøde. I forhallen er min kollega ved at stille de mange ting til vinterbals-udsmykningen klar: kasserne med ”snefnug”, de afklippede grene vi hentede i skoven i går, stiger, og så ankommer en klasse, der denne gang står for ophængningen.

Inde i Festsalen kontrollerer jeg, at projektoren og lydanlægget virker, og så lægger jeg vejen forbi kontoret for at høre Karina, om der er yderligere materiale ”på vej”, inden jeg downloader de annoncerede indlæg, PowerPoints, filmklip osv. til computeren. En leverandør ringer, og vi aftaler et møde for at besigtige drenge- og pigetoiletterne, der skal renoveres her i foråret.

Så er den gal med strømmen i bordene i F8. Vi havde ellers kontrolleret samtlige sikrings-skabe for under en halv time siden, men det er nok – som altid – en elev-strømforsyning, der får sikringen til at slå fra.

Klokken nærmer sig 9, og eleverne begynder at strømme ind i Festsalen. Musikken dunker løs og alle snakker. Jønne fortæller endnu en ”onkel-vits”, og Peter griner smørret, selvom den er ældre

end vore elever. To elever byder velkommen, og så ruller indslag efter indslag over skærmen. Og dog, en elev har lige en film, som hun gerne vil have vist, men har ikke nået at sende den på forhånd. Hendes pc sættes til, men intet billede. Nu er jeg nødt til at finde fejlen i en vældig fart, imens alle står og tripper. ”Rolig Jimmy, dette har du prøvet 1000 gange før” tænker jeg, men fejlkilderne er utallige. Vi må have et andet indslag på imens.

Efter fællesmødet er det tid til kontorarbejdet: mails skal tjekkes, aftaler noteres, forespørgsler besvares, toiletpapir og printerpapir bestilles. Christian Rix stikker hovedet ind og spørger til de nye skabe i DNA-laboratoriet. Hvornår kommer de, og hvad var målene? En desperat lærer ringer: kaffemaskinen på lærerværelset er gået i stå! Her må handles øjeblikkeligt.

På vej ned igen møder jeg Lis fra kantinen, og vi taler om fadølsanlægget; hvornår vi påtænker at stille det op på fredag, og hvor mange fustager hun har bestilt?

Nå, men jeg skal jo passe min kontortid her i spisefrikvarteret, så jeg haster tilbage. En elev har glemt sin kode til sit garderobereskab, vores samarbejdspartner hos ISS ringer for at aftale tidspunktet for den næste inspektion af rengøringen. På grund af sygdom er der en afløser på i eftermiddag, men han er fra Namibia, så jeg lover at være behjælpelig med at forklare arbejdsopgaven, da de øvrige rengøringsassistenter også har det svært med dansk.

Senijad og Kasper hilser af, de arbejder kun om formiddagen, og Kim har en tandlægetid, så jeg skal huske at sende post senere i eftermiddag.

En repræsentant fra Mimer vil lige høre, om vi kan mødes forud for næste Mimerfest – og gerne i et spisefrikvarter snarest muligt.

De næste par timer går med et byggemøde om DNA-laboratoriet, og pludselig er det fyraften. Jeg runder lige kontoret og henter dagens bunke af breve og pakker. Så er det af sted mod posthuset.

Det var så – endnu en dag.

Jimmy Hansen

En ældre lektor

Andersen slog øjnene op, soveværelset var hælgmørkt. Da han fik fat i armbåndsuret, der lå til opladning på bordet ved siden af sengen, så han, at klokken kun var 5.45.

Sørens også, tænkte Andersen, nu vågner jeg igen for tidligt og falder næppe i søvn igen før uret ringer 6.30. Han lagde sig på den anden side og begyndte at tænke over dagens program. I dag skulle han på 1.g holdet arbejde med nationalromantikken, og de skulle huske at samle op på den forrige lektion om Holbergs epistler....

6.30 bippede hans mobiltelefon. Så var han alligevel faldet i søvn igen, men følte sig mindre udsovet end tidligere.

Lidt senere stod han i køkkenet og smurte de tre halve til dagens madpakke. Hans hustru sov stadig, da hun først skulle til et møde i Fredericia kl.10. De to katte kredsede omkring hans ben som hajer, og Andersen vidste af erfaring, at de lige så godt kunne få deres lækkerbisker nu, så han slap for denne insisterende mjaven.

Dagens overskrifter i nyhedsudsendelsen handlede blandt andet om, at verdens ledere var på vej til Davos i hvert deres privatfly – for at tale om de stadig voksende klimaproblemer. Andersen sukkede og bladede videre i ”Samvirke”, som han ofte tyede til her om morgenen, mens han fortærede sin rundtenom med ost og en halv, ristet ciabattabolle med hytteost samt en kop stærk the. Mobiltelefonen kom frem, og han så efter, om der var vigtige mails, han skulle forholde sig til her fra dagens begyndelse.

Klokken nærmede sig 7.30, og Andersen kontrollerede, at både computer og iPad lå i rygsækken, før han spændte den på ryggen. Reflekser om anklerne, cykelhelmen på og han var klar til en ny dag på Rødkilde.

Udenfor var det stadig bælgmørkt og bidende koldt, men heldigvis tog cykelturen kun ca.12 minutter, så Andersen var snart fremme ved skolen, der nu her – kort før klokken 8 – blev fyldt af elever, hvoraf en del blev kørt til skolen af deres forældre og de øvrige, der kørte selv eller kom med bus. Cyklen blev parkeret i cykelkælderen, og Andersen gik op ad trappen til 1. sal. Overalt sad elever med overtøj på og tjekkede deres mobiltelefon, mens nogle få snakkede om gårsdagens håndboldkamp.

I garderoben ved lærerværelset var der trængsel, og alle søgte mod kaffemaskinen, hvor køen allerede var så lang. Mens Andersen stod og ventede, gik snakken på kryds og tværs; dels om håndboldkampen: ”Gad vide, om Danmark når helt frem til finalen?” og dels om de SRP-opgaver, som i disse dage blev konfereret med en censor.

På vejen ned til sit kontor i kælderens noterede Andersen sig, at der nu hang udklippede, dekorative snefnug i forhallens loft, og at Festsalen var tømt for stole. Nu var der kun få dage til det årlige Vinterbal, som altid var en festlig aften. Det var hvert år sjovt at møde 3.g eleverne, der denne aften var klædt i elegante kjoler og smokings. Alle var forventningsfulde og nød diskret de andres opmærksomme blikke.

Andersen tændte sin computer og nippede til det medbragte krus med kaffe. Dagens første mail var fra en kollega, der spurgte til sin computer, der efterhånden havde været længe til reparation. Andersen – som udover gerningen som dansklærer også var IT-vejleder, kunne heldigvis berolige kollegaen med, at den nu var på vej.

Nu skulle dagens to lektioner forberedes; dokumenter blev lagt på Lectio, filmklip og fotos fundet frem og lagt i bundlinjen på computeren, så Andersen ikke skulle stå og lede under selve lektionen. Svarene på arbejdsspørgsmålene til dagens lektie om Nationalromantikken blev repeteret, og så fik Andersen lige en ide til et par ekstra illustrationer, som heldigvis var hurtige at finde på nettet. Alle 1.g hold i dansk skulle i år som noget nyt have afviklet et bestemt antal lektioner før uge 12, hvorefter undervisningen var helliget arbejdet med Dansk-Historieopgaven, og dette betød, at Andersen nu skulle detailplanlægge sin undervisning, så pensum for 1.g netop blev nået i slutningen af uge 11. Andersen regnede og regnede, skrev novelle- og digttitler ind i Lectio, rettede og flyttede, og endelig gik regnestykket op.

Der blev også lige tid til at læse og kommentere den første af dagens stile. Andersen havde nu fast fire danskhold, og med et samlet årligt antal stile på 692 var han nødt til at nå ca. 4 hver skoledag for at kunne holde fri i weekenden.

Klokken var blevet 9.05, og det var tid at gå op til fællesmøde i Festsalen. Eleverne strømmede ned ad de to trapper fra 1. sal, og de to strømme af snakkende elever flettede sammen på vej ind i Festsalen, hvor de fordelte sig klassevis på de markerede pladser. Det blev meget tydeligt, hvilke klasser der deltog. Foran Andersen sad kun tre elever fra én af hans klasser.

To elever fra ugens værts-klasse bød velkommen fra talerstolen. Rektor fik ordet, men imens hun talte, var der en stadig summen af småsnak, og Andersen sad og blev småirriteret over denne mangel på respekt.

Der fulgte en række korte indslag – alle indledt og afsluttet af klapsalver. Oppe ved kontrolpulten kæmpede pedellen med at afvikle en video, men måtte efter nogle minutter øjensynligt opgive, og så fulgte i stedet et indslag med skolen to musiklærere, der indtrængende opfordrede skolens elever til at bakke op om det kommende MGP for områdets gymnasier.

Så fulgte denne uges klasseindslag – endnu en gang en Kahoot – og denne gang med 25 spørgsmål i almenviden fx ”Hvilken dansk by ligger længst mod syd?”. Interessen var overraskende stor rundt omkring i salen; ca. hver tredje elev sad og skrev svar, mens de omkringsiddende gav deres besyv med.

Så blev lyset tændt i loftet, fællesmødet var ovre. Nu skulle der undervises. Andersen gik hen til sit 1.g hold.

Her i januar var alle elever i 1.g i gang med et kronologiforløb i dansk, og Andersen manglede lige at samle op på den forrige lektion om Oplysningstiden. Holdet havde i sidste lektion analyseret en epistel af Holberg, men da forfatteren nok er mest kendt for sine skuespil, tænkte Andersen, at det var på sin plads at vise indledningen til ”Erasmus Montanus” via DR-Bonanza. I denne TV-udgave indledes skuespillet med hovedpersonens fader, der stolt sidder og læser et brev fra sønnen, som studerer på universitetet i København. Faderen læser op og kommenterer indholdet – underforstået henvendt til publikum i salen, og denne prolog kunne passende sammenlignes med en prolog hos Shakespeare, så Andersen fortsatte med et par minutter af filmen: ”Shakespeare in love”, hvor skuespillet ”Romeo og Julie” netop indledes med en meget nervøs og stammende skuespiller, der træder frem og tilsvarende sætter publikum i ”The Globe” ind i forudsætningerne for det følgende drama.

Opsamlingen blev så rundet af med et par malerier fra perioden, bl.a. Fragonards: ”De lykkelige tilfældigheder i gyngen” (1767) for at illustrere, at man i Oplysningstiden nærmere sig naturen, og de stive former i adelen var under opbrud.

Eleverne havde hjemmefra læst om ”Romantikken” i deres litteraturhistoriske grundbog: ”Dansk litteratur fra runer til graffiti” og besvaret nogle få arbejdsspørgsmål, som de så blev overhørt i. Nu var det tid til at eleverne skulle arbejde selv, så de blev sendt ud i deres studiegrupper for at

analysere Oehlenschlägers: ”Der er et yndigt land”. Opgaven var at gennemskue rim, rytme og hvilke emner, digtet behandlede. Imens eleverne arbejdede, gik Andersen rundt og ”lyttede” til samtalen i grupperne, som ofte, når han nærmede sig drejede sig om alt andet end Romantikken, men elegant ændrede sig til en faglig samtale, når én af eleverne opdagede, at han var på vej. En elev spurgte nysgerrigt til, hvornår de ville få stil tilbage. Andersen kunne berolige med, at der jo stadig var en rest af de 14 dage, de kunne forvente det ville tage at læse og kommentere stilene, men at de var ”på vej”. Håbet om en god karakter var helt klart baggrunden for spørgsmålet, tænkte Andersen i sit stille sind.

Nu var eleverne tilbage i klasselokalet, og Andersen spurgte til resultatet af eleverne analyse. Samtalen blev gradvist styret ind på begrebet: Nationalromantik, og der blev lige tid til at supplere med et par nutidige fotos af en klaphat, en kolonihave med flagstang, en pølsevogn og tre stykker med højt belagt smørebød.

Så var der spisefrikvarter. Andersen skyndte sig at skrive lektionen til næste lektion ind i Lectio – nu, mens alt var i frisk erindring. Hans hukommelse var ikke så god længere.

Så var det videre til Videns-centeret, hvor Andersen havde fast ”kontortid” som kombineret IT- og bibliotekarvejleder tre gange om ugen. Foran skranken ventede allerede to piger, der havde problemer med deres program WordMat. Heldigvis kunne det løses ved at hente den nyeste version af programmet.

Bøger fra SRP-perioden var begyndt at komme retur, og den næste halve time gik med at organisere disse og sætte på plads i reolerne. Nogle få elever manglede at aflevere, og Andersen sendte 8 påmindelser ud via Lectio.

Imens han gik rundt, summede Videns-centeret af elever, der var sendt ud for at lave gruppearbejde, men samtalen i de enkelte grupper handlede nu oftest om alt muligt andet.

Klokken blev 12.00, og Andersen slukkede den stationære pc og kontorlampen; endelig frokost.

Lærerværelset var stille nu her i 3. lektion; rundt omkring sad kolleger – hver for sig – og forberedte næste lektion. Andersen spiste sine tre halve og åbnede ligeledes sin computer for at finde materialet frem til sin næste lektion.

Pludselig stod en yngre, kvindelig kollega ved bordet og fortalte begejstret om fordelene ved at have sit undervisningsmateriale i ”skyen”; hun havde lige været hos svigerfamilien i weekenden, og

mens børnene sov til middag, kunne hun lige nå at rette en SRP-opgave ved svigerfaderens computer. Dernæst kom det næste uundgåelige spørgsmål: ”Får vi snart den nye computer?” Andersen sukkede stille, computerne var ankommet og længe ventede, men der var lige nogle uforudsete, tekniske udfordringer, der skulle løses, før de kunne udleveres. ”Vi håber på først i næste uge”, blev svaret.

Andersen gik over i kopi-rummet, her var der vist ro til at finde materiale frem til den fortsatte gennemgang af Herman Bangs roman: ”Ved vejen”, hvor hans 2.g klasse havde forberedt kapitel 4 og besvaret de tilhørende arbejdsspørgsmål i et Google-dokument. Andersen kontrollerede et par elevers dokumenter, og det så heldigvis ud til, at mange faktisk havde læst kapitlet til i dag. Dokumentet med hans egne noter blev lige læst igennem og gjort klar på hans iPad. Det tilhørende klip fra filmatiseringen blev fundet frem, så det også var klart til at blive vist, når der blev tid. Så begav Andersen sig af sted til dagens 4. lektion.

I denne 2.g klasse havde lærerne på deres sidste møde fordelt eleverne, så alle skulle holde et oplæg i et fag. Eleven i denne lektion havde valgt at fortælle om udfordringerne ved at stamme fra en anden kultur og holdt et velforberedt og meget interessant oplæg om tamiler i Danmark. Hvorfor har nogle tamilske kvinder en rød og nogle en sort prik i panden, og kan man her i 2019 gifte sig med en person fra en lavere kaste? Mange interessante spørgsmål rejste sig, og der var fuld opmærksomhed fra resten af klassen under oplægget.

Klassen havde nogle dage forinden fået den nyeste danske stil retur, og de næste minutter gik med at tale om anslaget betydning i en skriftlig besvarelse, versfoden i Aarestrups ”På sneen” samt fordel og ulemper ved en løbende sammenligning af analyseelementer i to digte fremfor at gøre én analyse færdig ad gangen.

De fem arbejdsspørgsmål til kapitlet i ”Ved vejen” blev besvaret, den tilsvarende filmatisering set, og så nåede de til lektionens sidste punkt; behandlingen af den nys overståede ETU-undersøgelse. Eleverne gennemgik i grupper de enkelte svar, og ikke overraskende faldt den efterfølgende samtale på svaret på spørgsmålet: ”Hvor ofte bruger du computeren i timerne til underholdning, fx Facebook, film m.v.? 43% havde svaret: ”Ofte”.

Nogle elever sad tavse med et lille, forlegent smil, men heldigvis havde en elev mod og mandshjerte nok til at pointere, at dette jo kun skete, hvis læreren docerede en hel lektion i træk. Eleven slutter af med: ”Men vi gør det *selvfølgelig* ikke i dine timer” og et lille glimt i øjet. Andersen smilte og tænkte tilbage på sin egen gymnasietid, hvor der flittigt blev sendt små, håndskrevne sedler rundt i timerne, og mange piger sad og strikkede, mens de lyttede. Selv undlod han at fortælle klassen om de mange pædagogiske rådsmøder, hvor nogle computerskærme viste togtider, mails og tilbudssider eller sportsresultater.

Så var klokken 14, og da Andersen ikke havde flere lektioner denne dag, fik han hurtigt tøjet på og kørte af sted for at købe ind til aftensmaden på vejen hjem.

En halv time senere låste han sig ind af hoveddøren, lavede et stykke ristet brød med hytteost og en kop god, stærk the og gik så ovenpå til sit arbejdsværelse. Nu skulle dagens resterende tre stile rettes. Dette sæt var anmeldelser af individuelt valgte romaner og var betydeligt mere interessant at læse end fx det sidste sæt med 32 næsten enslydende argumentationsanalyser af en politikertale. Andersen åbnede første stil, en ungdomsroman om et dystopisk fremtidssamfund. Indledningen var velskrevet og præsenterede temaet på en måde, der virkelig gav Andersen lyst til at læse videre. Resumeet var kort og præcist, og så fulgte en personkarakteristik med flere velvalgte citater. Undervejs markerede Andersen de sætninger, hvor kommateringen var forkert eller helt manglede. Ligeledes påpegede han de sætninger, hvor ”hans og sin” blev forvekslet. Der var en enkelt ”ligge >< lægge” og tre gange med et manglende ”nutids-R”. Indholdet var såmænd i orden, men den sproglige udformning generelt noget problematisk, så Andersen sammenfattede sine kommentarer nederst i besvarelsen med farven grøn, sluttede af med tallet: 4 og trykkede på: Gem. Næste anmeldelse handlede om problematisk kærlighed, og de fleste fejltyper gik igen her. Undervejs i den sidste anmeldelse steg Andersens humør markant; besvarelsen var både meget grundig og velskrevet, der var stort set ingen sproglige fejl, og tallet 10 afsluttede en rosende kommentar.

Den følgende dag skulle Andersen medvirke i et projekt om ”kollektiv supervision”, hvor to kolleger skulle overvære en lektion hos Andersen i en fælles klasse, og han skulle i den forbindelse udforme et dokument med sine planer for lektionen og påpege, hvilke ting han gerne ville have kollegerne til at lægge mærke til. Selvom lektionen skulle være ”helt almindelig” gjorde Andersen

sig alligevel ekstra umage med sin forberedelse, og inden han fik set sig om var klokken 17.30. Så blev det igen til 8.5 timer i tidsregistreringen. Det var nu tid at forberede aftensmaden.

Nede i køkkenet hilste han på sin hustru, der netop var kommet hjem efter et langt og kompliceret møde, så de blev hurtige enige om at åbne en flaske rødvin og ”bare tage et enkelt glas” for at runde arbejdsdagen af.

Pludselig vibrerede hans mobiltelefon, og den ældste søn og barnebarnet kaldte op på FaceTime. Sønnesønnen på 2 år havde fået en ny, rød legetøjsbrandbil med en stige, der kunne trækkes ud, og det MÅTTE farfar simpelthen se - lige med et samme. Andersen nød disse små opkald en gang eller to om ugen. Den unge familie boede ret langt væk, men via disse samtaler oplevede han alligevel en tæt kontakt med sine børnebørn.

Efter aftensmaden satte Andersen sig til rette i sin gode lænestol, og efter først ”Aftenshowet” og dernæst ”Bonderøven” nåede de et enkelt afsnit af ”House of cards” på Netflix, og så var det på tide at gå til ro. En ny, spændende dag ventede forude.

Lars Joen Jensen

En pige i 3.g

Hun møder ind på skolen små ti minutter før første times start. Godt pakket ind i halstørklæde og hue sætter hun cyklen på den sædvanlige plads i cykelkælderens. Hun har ikke travlt, men skynder sig alligevel indenfor, for det er koldt den dag. Usædvanlig koldt, faktisk, det er under frysepunktet. Ind af døren, ned ad trappen og ned til sit skab går hun. Koden sidder efterhånden i fingrene, og skabslågen åbner sig. Det ligner indgangen til Narnia; det er ikke orden, der præger skabet. Der har stået en papkasse og fyldt i månedsvis efterhånden. Det var meningen, den skulle være flyttet. Fredagscaféudvalget vil gerne have den, for der ligger kampagnemateriale i den, som de skal bruge. Men nu er den strandet her. Skoletasken bliver mast ind i skabet, der tilsyneladende har plads til uendelige mængder indhold. Jakken får hun også plads til, og huen, handskerne og tørklædet mases ind til sidst.

Hun smutter videre; ned til omklædningsrummet til idræt. Hun er den første, der er dukket op. Sådan er det altid. De er alligevel altid klædt om hjemmefra, når idræt er i første lektion. Og sådan er det også d. 23. januar som i dag. Efterhånden dukker der lidt flere op, og hun hilser på de gutter, der kommer gående. Folk er forsinkede; bus 17 har som sædvanlig været forsinket, og pludselig har hun fået travlt alligevel. Hun smutter til time, gør sig klar på at det er hende, der skal være med til at holde oplæg og undervise resten af holdet sammen med et par stykker af de andre. Det er nu ikke fordi, de er mange. 18 er der mødt op. Der er fællesmøde, bliver de husket på. Efterhånden som timen skrider frem, og fællesmødet nærmer sig, begynder drengene at brokke sig; de vil hellere spille håndbold end til fællesmøde, og hun giver dem ret. Der bliver nu alligevel fløjtet til slut, og efter et hurtigt bad smutter de til fællesmøde.

Hun sidder på bagerste række i festsalen og kigger ned mod scenen. Der står et par halvnervøse 2.g'ere på talerstolen og byder velkommen. Hun ler lidt for sig selv, griner af, hvor betuttede de ser ud. Hun har set frem til fællesmøde, det gør hun altid. Man kan gå et kvarter før fra første modul, og hvis man er heldig, trækker det ud, så man også kan slippe for starten på anden lektion. Det kan være helt rart en gang imellem. Det lægger op til at blive et af de lange fællesmøder. Pedellen fumler lidt med teknikken, og hun falder i snak med dem, hun sidder sammen med. Hverken videoen, som en af lærerne vil vise for at promovere næste frivillige projekt, man kan melde sig til, eller den Kahoot, en af 2.g-klasserne har lavet som klasseindslag, virker rigtigt, og hun læner sig

lidt tilbage og tænker på vinterballet fredag. De er godt i gang med at øve lanciers, og selvom hun ikke har prøvet med sin partner endnu, så regner hun med, at det nok skal gå.

Tankestrømmen bliver afbrudt af lyden af en Kahoot, der endelig er kommet til at fungere. Hun gider ikke rigtig være med, men alligevel finder hun telefonen, og i forventningens glæde gør hun sit brugernavn til 'Stær'. Hun glæder sig til forår. Hun drømmer om vinterballet, forestiller sig hvordan det kunne komme til at gå. Hun har nærmest hele aftenen inde i hovedet, lige som hun forestiller sig den:

Dansen går overraskende godt. Hun har netop kommenteret de to færgespramme af sko, hendes partner har på, men de har klaret alle fem ture af les lanciers uden at træde hinanden over fødderne, og hele kvadrillen er overraskende positive. Det skal nok gå, det her. Det er de sikre på. Hun har det varmt, og det er udelukkende fordi, dansen gør dem klamme. Ikke fordi hun er forelsket, som hendes lillebror ellers har drillet hende med. Bare fordi hun er partner med en god ven, betyder det ikke noget, det har hun også forsikret ham om. Men en 15-årig er ikke nem at overbevise om den slags. De øver udmarchen, og da hun i sine tanker når ned bagerst i salen til det sted, hvor hun nu sidder til fællesmøde, bliver hun vækket af sine dagdrømme en sidste gang.

Rektor har netop erklæret fællesmødet for ovre, og hun følger med klassen ud til næste time. Det trak ud, tog næsten 50 minutter, så der er kun det halve af tysktimen tilbage. Hun smiler lidt, tænker på at være gymnasieelev. Hun går der jo bare.

Onsdag formiddag er altid lidt speciel. Klassen har valgfag, så de er aldrig samlede alle sammen før i tredje modul. Det er det samme i dag, og til samfundsfag møder hun da også ind til et hold, der ikke er stamklassen. Men hun hygger sig alligevel. Tanken om, at hun ikke har fået lavet lektier, skræmmer hende ikke. Det er bare det sædvanlige sociologi, noget, de har terpet siden 1.g, og det burde ikke være et problem at følge med på trods.

Snart er de delt ud i grupper, og hun hygger sig. Samfundsfag er altid lidt en snakke-time, men alligevel er det de timer, hun næsten bedst kan lide. Onsdag er faktisk en rigtig god time. Alle snakker om det kommende vinterbal og ser frem til en aften, der skal blive langt fra de almindelige skolefester, hvor både forældre og andre udefrakommende må deltage, og der vil blive hundrede smukke kjoler at kigge på. Hun selv går ikke så meget op i den slags, og kjoler er ikke lige hende, men hun ser trods alt frem til det.

Snakken bliver afbrudt af, at det efterhånden er blevet tid til, at de opgaver, hun har siddet med, skal præsenteres, og som sædvanlig er det et lykkehjul, der afgør, hvem der skal forklare. *Det er nærmere et ulykkehjul*, er hendes tanker, for der er ingen, der rigtigt håber på, at de bliver trukket. Vinterbal er stadig i hendes tanker. Hun sidder og dagdrømmer, kan mærke, at det er en af de dage, hvor hun ikke kan koncentrere sig. Hun noterer kun perifært, hvordan en af de andre bliver valgt til at præsentere arbejdsspørgsmålene, og selv ikke deres svar hører hun. Hun sidder i sin egen lille verden, og pludselig tænker hun ikke kun frem til fredagen, men også til ferien, til terminsprøverne, til eksamen, til huen. Til hun er færdig i 3.g og endelig kan føle sig fri igen. Skolen er intet fængsel for hende; faktisk kan hun godt lide den, men hun er ikke glad for, hvordan man ikke kan udfolde sig, som hun gerne vil, og hun sætter meget mere pris på de oplevelser og erfaringer og det fællesskab, hun har fået gennem skolen, end hun gør på de karakterer, der skal afgøre så meget.

I spisepausen sætter hun sig ud i kantinen sammen med det meste af klassen. Hun har det mærkeligt med det, for hendes tætte venner sidder der ikke, de vil hellere sidde et andet sted. Men hun vil gerne være sammen med dem alle sammen, og hun er træt af altid at trække sig væk fra størstedelen af klassen, der har siddet sammen siden 1.g. En af pigerne spørger da også: ”Hvor er de andre henne, gider de ikke sidde her?” og hun må bare trække på skuldrene og konstatere, at nej, de vil hellere sidde et andet sted. Samtalen flyver rundt i alle verdenshjørnerne, og de kommer både omkring weekendens ture i byen, den kommende lanciers-øvelse og vinterballet. Vinterballet fylder virkeligt alt.

Hun smutter med de andre til time. Det er i lokalet længst væk, et lokale, hun ikke engang tror, hun nogensinde har været i. I hvert fald ikke i historie, som nu. Da de kommer derop, sidder rektor der, klar på en lille snak, som hun har taget med alle klasserne, efter hun er startet på skolen. Der bliver snakket om utilfredsheder og glæder ved skolen, og mest af alt, kan man mærke, hvordan folk ser frem til studentertiden. Folk går her bare - men de går mod et fælles mål, for de vil gerne være færdige med skolen, og pludselig er det ene kvarters samtale med rektor slet ikke nok, for 3.g'ere har meget på hjerte. Men timen fortsætter, alt fortsætter, og et af DSB's tog kører forbi på skinnerne uden for vinduet.

Verden kører på skinner, men hun går der bare. Og det er egentlig også okay.

Mia Cecilie Pedersen

